

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/71/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123010863
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2123010863.1

Uznesenie

Krajský súd Trnava v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Juraja Dziaka, v trestnej veci odsúdeného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, o osvedčení, resp. neosvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. apríla 2026, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 11.03.2026 sp.zn. 5Pp/26/2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že (citácia): Podľa § 68 ods. 2 Tr. zák. sa odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Senica trestným rozkazom zo dňa 29.5.2018, sp. zn. 1T/98/2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Senica sp. zn. 1Nt/27/2021 zo dňa 30.11.2021 a Okresným súdom Senica trestným rozkazom sp. zn. 2T/98/2022 zo dňa 22.11.2022 a z ktorých bol podmienne prepustený uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 5PP/26/2023 zo dňa 25.5.2023 právoplatným dňa 25.5.2023 neosvedčil a preto zvyšok trestu odňatia slobody uloženého mu

- Okresným súdom Senica trestným rozkazom zo dňa 29.5.2018, sp. zn. 1T/98/2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Senica sp. zn. 1Nt/27/2021 zo dňa 30.11.2021 vo výmere 2 (dva) mesiace a 17 (sedemnášť) dní

a

- Okresným súdom Senica trestným rozkazom sp. zn. 2T/98/2022 zo dňa 22.11.2022 vo výmere 3 (tri) mesiace vykoná.

Okresný súd svoje uznesenie odôvodnil v rozsahu č.l.57-58 spisu.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí podal sťažnosť odsúdený A. B. (č.l.56 spisu), ktorú následne prostredníctvom obhajcu (č.l.60 - 61 spisu) odôvodnil. V odôvodnení namietal (skrátene), že odsúdený nesplnil uloženú povinnosť vykonať trest povinnej práce nie z vlastnej viny, ale z dôvodu objektívnej prekážky – od septembra 2025 sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, čo mu znemožnilo pracovať aj plniť vyživovaciu povinnosť. Preto podľa neho nie sú splnené zákonné podmienky na záver o jeho zavinení. Zároveň poukazuje na to, že odsúdený prejavil snahu situáciu riešiť, avšak ďalší výkon trestu zhoršuje jeho možnosť pracovať a splácať výživné, čím sa nenapĺňa účel trestu.

V závere navrhol, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 5PP/26/2023 zo dňa 11.03.2026 zrušil a ponechal podmienené prepustenie odsúdeného v platnosti pri súčasnom primeranom predĺžení skúšobnej doby.

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzal práva na podanie sťažnosti (č.l. 56 spisu).

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd (ďalej „sťažnostný súd“) na podklade podanej sťažnosti odsúdeným preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť proti uzneseniu je prípustná v súlade s ustanovením § 185 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku a § 417 ods.3 Trestného poriadku, bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku a v zákonom stanovenej lehote, avšak nie je dôvodná. Preskúmaním napadnutého uznesenia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, sťažnostný súd zistil, že:

- odsúdený A. B. bol uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 25.05.2023 sp.zn.5PP/26/2023, právoplatným dňa 25.05.2023, podmienene pre-pustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/98/2018 zo dňa 129.05.2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Senica zo dňa 30.11.2021 sp. zn. 1Nt/27/2021 a trestným rozkazom Okresného súdu Senica zo dňa 22.11.2022 sp zn. 2T/98/2022, pričom mu bola určená skúšobná doba v trvaní 2 roky.

- skúšobná doba plynula odo dňa 25.05.2023 do 25.05.2025.

- počas skúšobnej doby spáchal ďalšiu trestnú činnosť (od 21.06.2018 do 31.03.2025 s výnimkou obdobia od mesiaca august 2022 do 30.01.2025), za ktorú bol trestným rozkazom Okresného súdu Senica zo dňa 04.06.2025 sp. zn. 2T/21/2025,odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods.3 písm. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona, ktorého sa dopustil počas skúšobnej doby podmienene prepustenia, na trest povinnej práce vo výmere 250 hodín.

Sťažnostný súd plniac prieskumnú povinnosť postupom podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku v prvom rade konštatuje, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy pre zákonné a objektívne rozhodnutie. Tieto dôkazy vyhodnotil individuálne aj vo vzájomných súvislostiach a dospel k správnym záverom, že odsúdený vykoná zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace a 17 (sedemnást') dní, ktorý mu uložil Okresný súd Senica trestným rozkazom zo dňa 29.5.2018, sp. zn. 1T/98/2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Senica sp. zn. 1Nt/27/2021 zo dňa 30.11.2021 a vo výmere 3 (tri) mesiace ktorý mu uložil Okresný súd Senica trestným rozkazom sp. zn. 2T/98/2022 zo dňa 22.11.2022 .

Okresný súd vo svojom uznesení v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné skutočnosti a právne úvahy, na základe ktorých mal za to, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe podmienene prepustenia riadny život, a preto mu nariadil zvyšok trestu odňatia slobody vykonať.

Sťažnostný súd si závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje, bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa, a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (obdobne pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona, ak podmienene prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou.

Vyššie citované zákonné ustanovenie § 68 ods. 2 prvá veta Trestného zákona upravuje právne podmienky pre rozhodovanie o osvedčení resp. vyslovení, že odsúdený zvyšok trestu odňatia slobody vykoná. Vysloviť, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmienene prepustenia odňatia slobody osvedčil možno len v tom prípade, ak sú splnené súčasne nasledovné podmienky:

1. odsúdený v skúšobnej dobe viedol riadny život,

2. plnil uložené obmedzenia a povinnosti,

príčom nesplnenie čo i len jednej z týchto podmienok je dôvodom na vyslovenie, že odsúdený zvyšok trestu odňatia slobody vykoná.

Za vedenie riadneho života treba považovať to, že odsúdený dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu, rodine i spoločnosti, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spolužitie v bydlisku ani zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Aj podľa názoru krajského súdu je nepochybné, že odsúdený A. B. počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia nevedol riadny život. Základným predpokladom vedenia riadneho života je rešpektovanie právneho poriadku a plnenie zákonných povinností, najmä zdržanie sa ďalšej trestnej činnosti. Tento predpoklad odsúdený zjavne nesplnil, keďže sa v priebehu skúšobnej doby opätovne dopustil úmyselného trestného činu rovnakého charakteru, z akého bol podmiennečne prepustený a to prečinu zanedbania povinnej výživy.

Skutočnosť, že ide o recidívu totožnej trestnej činnosti, zároveň preukazuje, že odsúdený si neosvojil základné spoločenské normy ani si nevezal poučenie z predchádzajúceho odsúdenia a poskytnutej šance v podobe podmieneného prepustenia. Naopak, jeho konanie svedčí o dlhodobom a vedomom nerešpektovaní vyživovacej povinnosti, čím priamo ohrozuje zákonom chránené záujmy oprávnenej osoby.

Za týchto okolností nemožno konštatovať, že odsúdený viedol riadny život v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona, keďže jeho správanie je v priamom rozpore s účelom podmieneného prepustenia, ktorým je overenie schopnosti odsúdeného viesť na slobode riadny a zákonný život.

Okresný súd správne určil aj zvyšok trestu v trvaní 2 (dva) mesiace a 17 (sedemnášť) dní uložený trestným rozkazom Okresného súdu Senica zo dňa 29.5.2018, sp. zn. 1T/98/2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Senica sp. zn. 1Nt/27/2021 zo dňa 30.11.2021 a vo výmere 3 (tri) mesiace uložený Okresným súdom Senica trestným rozkazom sp. zn. 2T/98/2022 zo dňa 22.11.2022, keď začiatok trestu mal 11.08.2022, predpokladaný koniec trestu vo veci OS Senica sp.zn.1T/98/2018 mal mať 11.08.2023, vo veci OS Senica 2T98/2022 mal mať začiatok trest 11.08.2023, predpokladaný koniec trestu dňa 11.11.2023 a z výkonu trestu bol podmiennečne prepustený dňa 25.05.2023.

K sťažnostným námietkam odsúdeného

Kľúčovou námietkou odsúdeného bolo tvrdenie, že k neplneniu uložených povinností došlo z dôvodu objektívnej prekážky, spočívajúcej v jeho pobyte vo výkone trestu odňatia slobody. S touto argumentáciou sa však sťažnostný súd nemohol stotožniť. Uvedená prekážka totiž nevznikla nezávisle od vôle odsúdeného, ale bola priamym dôsledkom jeho vlastného protiprávneho konania, keďže sa v priebehu skúšobnej doby dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti rovnakého charakteru. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy sa do obdobia neplnenia vyživovacej povinnosti nezapočítava čas, počas ktorého sa páchatel nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Táto skutočnosť však nijako nespochybňuje záver o neosvedčení sa odsúdeného, keďže rozhodujúcim kritériom je samotné vedenie riadneho života v skúšobnej dobe. Odsúdený sa pritom opakovane dopustil trestnej činnosti rovnakého druhu, čím preukázal dlhodobé nerešpektovanie zákonných povinností.

Pokiaľ odsúdený poukazoval na svoju snahu riešiť nepriaznivú finančnú situáciu a plniť si vyživovaciu povinnosť, sťažnostný súd uvádza, že takéto tvrdenia nemajú spôsobilosť zvrátiť podstatný záver o jeho recidíve v skúšobnej dobe. Podmiennečne prepustenie je založené na dôvere, že odsúdený bude viesť riadny život; túto dôveru však odsúdený svojím konaním nenaplnil.

K návrhu odsúdeného na ponechanie podmieneného prepustenia v platnosti s prípadným predĺžením skúšobnej doby sťažnostný súd uvádza, že takýto postup právny poriadok neumožňuje. Podľa § 68 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona, ak odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia nevedol riadny život alebo nesplnil uložené povinnosti či obmedzenia, súd rozhodne, že sa neosvedčil a nariadi výkon zvyšku trestu odňatia slobody. Citované ustanovenie neumožňuje inú alternatívu rozhodnutia, najmä nie predĺženie skúšobnej doby.

Na rozdiel od toho pri podmienenom odsúdení zákon výslovne pripúšťa možnosť zásahu do skúšobnej doby. Podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona môže súd skúšobnú dobu primerane predĺžiť, ak to považuje za potrebné na dovŕšenie účelu trestu. Takáto právna úprava však pri podmienenom prepustení absentuje.

Z uvedeného vyplýva, že v prípade podmieneného prepustenia je súd viazaný zákonom striktnejšie a v prípade neosvedčenia sa odsúdeného nemá možnosť zvoliť miernejší postup, ale je povinný rozhodnúť o nariadení výkonu zvyšku trestu odňatia slobody.

Na základe vyššie uvedeného sťažnostný súd uzatvára, že odsúdený v sťažnosti neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod na iné rozhodnutie. Sťažnostné námietky neboli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie súdu prvého stupňa o vykonaní zvyšku trestu odňatia slobody.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže sťažnostný súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by bolo v prospech odsúdeného, preto sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.